

Misjoniteated

Nr. 3.

Tallinnas, 1932.

11. aastakäik

Töölise kursus Aafrikas.

Nagu kodumaal iga tööline ewangeeliumi teenistuses peab hooljasti õppima, et olla edukas, nii tunneme meie ka siin Aafrikas hoolja õppimise juurt vajadust. Möödunud aastast alates tulevad siis ka kõik pärismaalastest tööliised igal aastal kokku ühisele uurimisele terwelt kahets kuuks.

Iane on siin vihm. Kui ta tuleb ootamatult, siis on igasugune liikumine võimatu ja mõnigi hoolega väljatöötatud ja läbimõeldud plaan peab ära jääma.

Sel aastal näis väljawaade meie tööliste kursuse jaoks olevat väga kurb: Sää abijõu pidime

Misjonär U. Sproge perekonnaga.

Kuna minu misjonijaam on hariduse keskuseks kogu misjonipõllu jaoks, siis on meil see eesõigus igal aastal näha kõiki pärismaalasteid töölist misjonijaamas. Sel aastal ma pidin enda päale võtma kogu kursuse juhtimise ja mulle oli abiks ainult meie õpetajanna öde Morgan. Wend Matthiews, kelle abiga meie arvestajime, pidi äkki lahkuma Aafrikast, seetõttu tema abikaasa ei võinud jääda kardetavasse palawikku haigestumise tõttu enam kauemaks Aafrikasse. Ja, selle kurja kliima mõjud walge tööliste terwile on juba tihti meie tööplaanid liikunud ümber. Teine korrapärane töö waen-

juba alguses kaotama; põllueestseisja, wend El-lingworth, võis wiibida meie keskul ainult kursuse lõpuks; ka ülespidamise küsimus oli tõsine. Olid ju rohutirtsud sel aastal enne kui meie sinna tulime, iseäranis tublisti jaaki häwitunud. Ja abi ei saadud meile kodumaade koguduste annete languse tõttu suurendada, waid jeda oldi koguni sunnitud mõne protsendi wõrra kahandama. Aga kus häda on kõige suurem, jääb on ka abi kõige lähemal. Ja nii oli siiski võimalik kursust ära pidada.

Ümmarguselt wiiskümmend pärismaalasest töölist kogu misjonipõllult oli tulnud Xidzusse-

kokku Sääli olid kuue suguharu esindajad ja niisama palju keeli: Waluo, Wasufuma, Wajita, Wazanafi, Waifizu suguharud. Silmapimestaw oli, et Waluo esindajad kõik olid suurekaswulised ja Wazanafi omad väikekaswulised mehed. Iseäraline märk waluode juures on see, et nad tõmbawad kõik neli esimest hammaft wälja. Nad waatawad põlgtufega teistele suguharudele ja ei lasse end selleni mõjutada, et wõõrast keelt ära õppida. Sppekeeleks pidi aga walitama seitsmes, kuuaheli keel. Kui läti ja inglise keel juure arwata, mida Kuidzus ka wõib kuulda, siis wõite enesele ette kujutada, et meil on siin juurem keelte baabilon kui Baltimaal. Tahtmatult tuleb igatsus südamesse niisuguse aja järele, kus kõik räägiwad ainult üht keelt ja jelle tõttu on wõimalik täieline wastastikkune arusaamine.

Uga ka juba siin, puuduste ja ülekohu ajal wõisime midagi märgata igawiku täiusest: siin olid rahulikult kuus muidu waenulikke suguharud, walged ja mustad, hingestatud ühest juurest mõttest, Onnistegija rõõmu kuulutust kuulutada maailma suguharudele ja rahwastele, jellepärast piitudes saada paremat tundmist, (millele, muuseas öeldud, siin kõik paganad waatawad kui walgete tühi- sele asjale), et meie Jumala riigi tööd peatsele lõpule wiia.

See oli waimu juhtimine minule endale, kui ma selgitasin oma mustade kaastöölise ees õnd- suse tõdesid ja nende tihti imestawalt tarkadele ja terawmeelsetele küsimustele piüidsin wastata. Müüid nad on läinud jälle wälja, et aasta otfa külwata hääd seemet. Wärismaalajest tööline on siin tunduwalt juuremates kiusatustes kui tööline kodumaal, ta on oma seisukoha ja saadud hariduse poolest wõrratult kõrgemal masfi juhtes kui tööline kodumaal. Mõtleme siis weel, et mõni patt, mis meil jeltskonna poolt ka kui niisuguseks peetakse, siin aga kellestki patuks ei loeta ja seda weel paljude poolt joowitakse, siis wõime wõib-olla saada paremini aru, misjugune moraalne jõud peab siin olema töölisel, et kiusatustele panna vastu. Kui kuskil mujal, siis on juft siin iseäranis, kus sõnade ja tegude kooskõla pannakse tähele. Sellepärast armjad kaastöölised ja õed-wennad, ärge unustage meid, kui teie perekonnaaltaril omad eest- palwed saadate Jumala trooni ette. Meie siin kõik tahakime usinamalt ja anduwamalt töös olla, et taewane Isa wõiks end ilmutada suurema õnnistu- sega siin meie töös.

A. Sproge.

Naturus, septembrikuus 1931. a.

Kari ja karjane.

Johannese ewangeeliumi 10. pääütis kuu- tatakse Jumala kogudust karjaga, mis on hea karjase hoida rohumaal ja mida tihtjad hundid tahawad murda. Samas ewangeeliumis ütleb Johannes, et ülempreester Kaiwas kuulutas prohwetit wiisil, et Jeesus pidi suurema rahwa eest; aga tema lisas juure: „Ja mitte seefinatse rahwa eest üksipäinis, waid et tema ka laiali- pillatud Jumala lapsed pidi ühtekokku koguma.“ (Joh. 11, 52.)

Kari. Paneme tähele karja, mis Jeesuse ristisurma läbi pidi kokku kogutama. Juba wanas seaduses Jumalal oli piüid õigeid Jumala otstijaid pimedusest ja segaduse õõst wälja wiia walguse juure ja karja juure tema karjamaal. Kui Jumala tõotuse järele Abrahami suguwõsa kaswas rahwaks, üheks karjaks, siis oli sääl Ju- mal iseäraliselt juhtimas kui oma rahwast. Kui see hiljem sagedasti Isandast ja tema sõnast kõrwale läks, siis saatis Jumal ikka ja jälle mehi, prohwete, kes Jumala nimel saatsid neid õigele teele ja piüidsid hoida üksmeelt kui ka waenlased tulid, et neid ära häwitada ja eemale tõmmata. Suure surutise ajal laulis Taawet: „Jehoowa on mu karjane, ei mulle pole ühtegi waja. Noore rohu maade peale asutab ta mind, ta saadab

mind hingamise wee juure. Ta jahutab mu hinge, ta saadab mind õiguse jälgedele peale, oma oma nime pärast. Ka siis, kui ma käin surma warju orus, ei kardata ma kurja, sest et sina minuga oled; sinu kepp ja su sau, need trööstiwad mind. Sa walmistad mu ette ühe laua mu waenlaste nähes; ja wõiad mu pead õliga, mu karikas on hästi täis. Headus ja heldus aga peawad mind taga ajama kõige mu eluaja ja ma jään Jehoowa kotta kauaks ajaks.“ (Zaul 23. Teistes lauludes ütleb Taawet weel: „Tema on meie Jumal ja meie tema karja rahwas ja lam- bad, mis ta käe all. . . Sa juhatafid kui pudu- lojuste karja oma rahwast Moosese ja Aaroni läbi.“ (Zaul 95, 7; 77, 21.)

Uue testamendi ajal Jumal hoolitseb niisama oma „wäikese karja“ eest nagu Moosese ja Aaroni ajalgi. Onnistegija sõnadeft paistab see selgesti wälja, sest ta ütleb: „Ja minul on weel teised lambad, need ei ole mitte seftinatseft laudast, ja neid pean mina ka siia tooma, ja nemad kuulewad minu häält, ja peab üks kari ja üks karjane olema.“ (Joh. 10, 16.) Üks kari, see oli Jumala tahtmine wanas seaduses, ja see on ka tema tahtmine uues seaduses. Selles peab juft olema tõendus Jumalalt, et tema lapsed

„üks“ on, ütleb Õnnistegija. Üksmeel teeb tu-
gewaks ja lahkmeel põhjustab hädaohud ja teeb
nõrgaks. Isjand tahab seda alati, et tema laps-
sed end üksmeeles koos hoiaksid. Maailm waa-
tab rahuldusega kristlaste lahkhelidele. Ühendus
Kristusega ja isefestis on ainuke kindlustus
nendel rasketel päewadel. Tunnistused ütlevad:
„Et nad oma wendade wigade juures peatusid
ja ühele rahulolematuse waimu kriitikal maad
andsid, kaotasid nad filmist Õnnistegija ja suure
armastuse, mida ta oli üles näidanud patuste
wastu. Nad said nõudlikumaks wäliste kom-
mete kohta, täpsemaks maapealsetes, teoreetilis-
tes usufüsimustes ja ettewaatamatuks omas otsu-
ses. Omas ägeduses, üksteist hukka mõista, nad
unustasid ära oma eksitused. Nad unustasid õpe-
tuse wennalikut armastusest, mida Kristus neile
on awaldanud. Paljud neist, kes Õnnistegijat
tunnistawad, ei armasta neid, kellega nad krist-
liku ühenduse sidemega on seotud. Õnnistegija
süda igatses selle järele, et tema järelkäijad käi-
daksid Jumala nõu selle kõrguses ja sügawuses.
Nad peaks üks olema tema sees, kui nad ka
oleks üle maailma laiali pillatud. Jumal ei
wõi neid mitte teha üheks Kristuse sees, kui nad
ei ole nõus oma teid maha jätma, et käia tema
teed.“

Meie ajal, kus Jumal tahab oma lapsi usus
üksmeele tuua, on Jumala kord wajalikum kui
kunagi enne; sest kuna Jumal oma lapsed ühen-
dab, on saatan oma inglitega wäga tegew seda
ühendust takistada ja rikkuda. Jumala laste
kõrku kogumine ja nende ühes püsimine on täht-
samaid ja olulisemaid osi ärälunastamistõös
maa peal.

Karjane. Ewangeeliumi teener on selleks kut-
situd, et eksinuid üles otsida ja karja üle wal-
wata. „Mina olen hea karjane,“ ütleb Jeesus,
ja ei mitte „palgaline“, kelle pärast ei ole lam-
bad. Öige karjane tunneb oma wastutust ja on
wäga hoolas iga üksiku lamba pärast omas kar-
jas. Nad on tema südamel üks kui teine, kõik
ilma erandita; sest tema kannab kõikide eest
wastutust. Kui Jeesus oli end kolmandat korda
ilmutanud pärast ülestõusmist, pöördus ta ise-
ärans Peetruse poole küsimisega: „Siimon, Joo-
na poeg, armastad sina mind?“ Peetrus was-
tas: „Jah, Isjand, sina tead, et mina sind ar-
mastan.“ Selle peale annab Jeesus temale käsu:
„Ole mu tallekese karjane, hoia mu lambaid!“
See on siis karjase amet, lambaid „hoida“ ja
nende juures seista igas raskuses ja hädaohus.
Selleks kuulub muidugi „armastus“ karja wastu
ja iga üksiku lamba wastu. Karjane, „hea kar-
jane jätab oma elu lammaste pärast.“ Kuna
nad otsiwad karjamaad, ta walwab nende üle,
et nad oleksid „haljal rohumaal“, kuna nad otsi-

wad wett, siis on ta selles tähelepanelik, et nad
saaksid „wärske wee“ juure; kuna nad surma-
hädaohu sattuwad, wõitkeb tema hundiga elu
ja surma peale nende eest, et neid surmast pääs-
ta. Öige karjane wõtab osa kõigest, mis puu-
tub karja käekäitu, kuidas neid toita, saata ja
kaitsta.

„Kogudus maa peal koosneb eksiwateist ini-
mestest, kes wajawad kannatlikku ja waewarikast
tööd, et neid kaswatada ja arendada. Me wa-
jame hingehooldajaid — ustawaid karjaseid —
kes Jumala rahwast ei meelita wega käi ka kar-
milt ümber, waid toidab teda eluleiwaga —
mehi, kes igapäewases elus püha Waimu üm-
berpöörwat wäge üle elawad ja tugewat armas-
tust, omakasupüüdmata armastust tunnewad
hingede wastu, kelle jaoks nad töötawad. Meie
wajame karjaseid, kes pääkarjase juhatusel kadu-
nuid ja eksinuid tahawad otsida. See aga tä-
hendab ihulise ehamugawusi enda peale wõtta
ja mõnusu jäta. See nõuab kõrwa, mis osa-
wõtklikult wõib ära kuulata südantlõhestawaid
teateid ülekohtust, taganemisest, meeleteist ja
wiletusest.“

Jumalast kutsitud karjane paneb kõik oma
jõu selleks, et karja teenida ja eksinuid tagasi
tuua; ta unustab iseenda, et teha seda, mis
Jumal temalt nõuab. Kogudus on tema püham
warandus; seda hoida ja kaitsta on tema kõr-
gem eluülesanne.* Ta kannab nende koormat,
nende muresid ja teotusi. (Rom. 15, 1—3.)

Hea karjane juhib ja saadab mitte ainult
oma karja, mida ta hästi tunneb, waid tal on
arwestada ka huntidega. Hunt tuleb aga ka
„lammaste riides“, nagu Õnnistegija ütleb Mat-
teuse 7. pääükis. Niisugusel kujul ei aima lam-
bad hädaohu, mis neid ähwardab. Karjane
aga peab hunti ära tundma ka lambanahas ja
oma karja eest seisma, kui see peaks ka tema
elu maksma. Hunti lambanahas ei saa nii
hõlpsasti ära tunda, aga kui ta hakkab karjale
kallale hüppama, et seda murda, siis wõib teda
ära tunda ka iga lammas. Need hundid lam-
banahas hiiliwad alataja karja lähedal, ja sa-
gedasti ei märka isegi karjane teda weel mitte,
kuni ta on häwitustööd alanud. Isehakanud
kästjalad on olnud alati needuseks Jumala ko-
gudusele maa peal. Meie ei ole oma päewil
mitte rohkem kindlustatud waleõpetajate eest, kui
seda oli apostlite päewil, ja sellepärast meie
peame sama mõõdupuud tarwitama nagu ne-
madki, et rahu ja ühtmeelt karjale kindlustada.
Wennad, kel on usuelus läbielusid ja ka on ter-
wete waadetega, peaksid just siis koos nõu pi-
dama, kui waenlane on karja tunginud, kuidas
teda wõiks eemale ajada. Need, kes ei ole kogu-
duse poolt wälja walitud ja kohustatud kui Ju-

SISEMISJONI OSAKOND.

Toimetaja: A. Sabrak.

Tänu ustawa teenistuse eest.

Divisjoni nõukogu istungil, mis peeti hiljuti Riias, rääkisid wend H. E. Rudy, samuti uniooni eestseisja ja teised juhid ustawast tööst meie õde-wendade poolt lõikustanutöös. Wend Babienco rääkis kui tõsiselt on püüdnud õde-wennad Baltimaal viimasel aastal koguda wahendeid misjonitöö jaoks. Wend C. H. Wafson, generaal-konwerentzi eestseisja, oli ka istungil ja nõnda awaldas ka tema selle aruande kohta rõõmu. Ühel häälel otsustati saata kõigile järgmine tänu:

„Tänu meie õde-wendadele.

Meie tunneme kitsaid olufordi ja raskusi, mis olemas kõiges divisjonis igal põllul. Meie mõtleme paljude oma õde-wendade waesusele ja puudusele. Meie mõtleme ka laiaulatuslisele tööpuudusele, samuti paljudele wastastele ja libedatele tagatiusamistele nii paljudes kohtades.

Meie awaldame oma sügawamat tunnustamist suurepäralisele tööle ja ustawale koostööle meie töölisele, meie koguduse juhtide ja liikmete poolt kõigis liitudes ja misjonipõldudel nende ustawas kümnises ja annetes, iseäranis wabatahtlistes hingamispäewakooli annetes, suurepäralises töös lõikustanu annete kogumises ja teistes hingiwõitwais wõidukäikudes, mis on sel aastal korda saadetud.

Suur abi nii paljude isikliku ohwri läbi, mis wabatahtlikult toodud, on wõimaldanud, et palju hingi on toodud tõe juure. Meie tunneme tänulikult selle hea ja ustawa waimu pärast, hoolimata rahapuudusest ja kurfilangusest paljudes maades.

Meie rõõmustame ühes oma õde-wendadega igal põllul tähelepanuwäärilise saawutuse üle iseäralistel wõidukäikudel, mis läinud aastal ette wõetud. Meie oleme ka tänulikud, et esimesel kolmel weerandil 1931. a. on ristimise ja hääletamise läbi kogudusse wastu wõetud mitte vähem kui 2775 hinge. Meie tahame õde-wendadele tuletada meelde, et nende töö ei ole olnud mitte ilmaaegne.“

Meie tahame isiklikult, et neid sõnu wõiks lugeda iga liige. Meie hindame väga Jumala laste tulidust Balti unioonis.

E. H. Christian.

Armsad õde-wennad Isfandas!

Jumala rahu ja tema ligiolek olgu teile terwituseks! Meie elame raskel ajal mil wahest päewad ilma tööta ja leiwata wõiwad mõnele liiga pikad paista. Niisugune oluford walitseb praegu pea kõiges maailmas. Tööta olek linnades ja põllusaaduste odawus mõjub maailma rahandusele halvasti. Need on tõeasjad mida me kõik mõistame ja tunneme. Kuid ärgem kaotagem usku ja julgust. Jumal on meile abimeheks ja tema wõib meie elukoorma teha kergeks ja meeldiwaks.

Me oleme sel aastal Jumala töös tubli alguse teinud. Me ei ole praeguse majanduse kriisi pärast ühtki töölisi wallandanud, waid meie unioonis on veel mõni uus tööline juurde wõetud. Meie tegime oma uue aasta eelarwe usu alusel. Et seda wõimalikuks teha selleks pidime aga kõitide töölise palgad ja teised kulud eelarwes 10% alandama, nii et kõik meie töölised sel aastal 10% vähem palka saawad. Edasi oleme usus ja lootuses oma eelarwes kümnise 10% suurendanud. Seda pidime tegema selleks, et kõik töölised wõiksid tööle jääda. Nii on siis sel aastal meie ülesandeks 10% kümnist enam kokku saada. Meil on usk et Jumal õde-wendade ustawuse läbi oma töö edu eest saab hoolitsema. Õde-wennad, olge ka rasketel aegadel ustawad oma Jumalale. Palwetage Jumala töö eest. Tooge kõik oma kümnus ja anded rõõmuga Jumala waraaita. Jumal on wõimas meid õnnistama nii pistus kui paljus, kui me temale ustawad oleme. Tema annab meile terwise, tseliku õnne ja elawa lootuse täielikul määral, mis ülem on, kui kõik maine. Neg on väga tõsine ja peagi tulewad veel raskemad ajad. See ei pea aga meid hirmutama, sest Jumal on meie warjupaik, Peagi ehitatakse üles Kristuse riik ja meie ülesandeks on seda kõigile teada anda. Just nüüd, kus kõik on troostita ja maiseis asjus enestele abi ei leia, peame meie olema tugewad ja kindlad ning Jumal töös kõigile eeskujuks.

Õde-wennad, teie töö ei ole tühine; Jumal ei unusta teie tööd, ustawust, waewa ja kannatust. Matt. 10, 42. Palk on kindel selle eest.

Soowin teile kõigile Jumala õnnistust ja kõike head teie wend Isfandas E. C. Babienco.

Misjonitunni kawa

5. märtsil 1932.

1. Alguslaul ja palwe.
2. Koorilaul wõi muusika.
3. Ette lugeda aruanne wiimasest tunnist.
4. Aruanne liikmete misjonitööst möödunud kuul.
5. Piibliuurimine: „Sunastusplaan.“
6. Salmid — deklamatsioon.
7. Lääbirääkimine: „Armastus — mõjutis misjonitööle.“
8. 20 minutit — tunnistuste andmine ja läbielude rääkimine.
9. Liikmetele piiblitähte wälja jagada.
10. Koorilaul.
11. Lõpulaul ja palwe.

Piibliuurimine: Sunastusplaan.

1. Millised kolm asja kaotas inimene patulangeamise tagajärjel? 1. Moos. 3, 8, 23; Room. 6, 23.
2. Milline seisukoht on Jumalal patuse inimese kohta? 2. Peeter. 3, 9; Lul. 19, 10.
3. Keda töötas Jumal inimesete lunastajaks? Kal. 4, 4.
4. Mis mõjutas Teda andma oma poega? Joh. 3, 16.
5. Mis otstarbel suri Jumala poeg? 1. Joh. 3, 5, 8.

Lääbirääkimine: Armastus — mõjutis misjonitööle.

Jeesus ütleb meile igapähele: „Tõstke üles oma silmad ja waadake“ (Joh. 4, 35); tõsta üles oma süda ja palweta (2. Ujar. 7, 14); tõsta üles oma käed ja anna (Matt. 10, 8); tõsta üles oma jalad ja mine (Matt. 28, 19).

„Miks ja läksid selle wõõra rahwa juurde?“ küsis keegi sõber tagasitulnud misjonärikt. „Kas nad palusid sind tulla?“ — „Ei, nad ei palunud mind tulla.“ — „Ja miks ja läksid siis?“ Misjonär ütles: „Kui ma olin alles noormees ja käisin koolis, siis ühel õhtul koju minnes nägin teesääres asuwas majas üllatawat walgust — tuul oli ajanud kardinad kaasilambi lähedusse ja nüüd olid need leekides. Aga et see perekond ei olnud mind kutsunud neile hädaohu teatama, läksin ma sündmusest rahulikult mööda oma koju.“ — „Teda ja küll ei teinud,“ wastas teine. „Ma olen kindel, ja ei oleks wiitnud filmapilgugi, et waljusti hüüda ja rahwale teada anda, et nende maja oli tulehädahäda.“ — „Kindlasti,“ wastas misjonär, „ja need inimesed seal wõõral maal ei kutsunud mind ka, aga ma tean seda häda-

ohu, mis neid ähwardab ilma Kristuseta elades ja rõõmu ja rahu, mis nad leiawad Teda tundes. Neid tõstiasju teades ma olin sunnitud neid hoiatama.“

Mary E. Bishop räägib järgmise loo misjonitööst: „Üks India naine istus ühel päewal piiblitseletawa naismisjonäri juures ning oli seletusest väga huwitatud, kui ta korraga pööras ära oma näo. Kui selle põhjuse pärast küsiti, wastas ta: „Ma kardan teie näkku waadata, sest see hülgab nii, et sellesse waadates wõin saada ka kui üks teist.“

„Meile tuleb üks kutse teise järele, kus inimesed meid kutsuwad tulla oma juure, ja kui siis läheme ning sealolemise aja määrame kindlaks, siis paluwad nad alati jääda kauemaks. Nõnda tekitab selles töös esimesele kohale rõõm, mitte ohwerdus; mitte sõnagi kannatus.“

Dawid Livingstone tunnistab oma eesõigusest misjonär olla järgmiste sõnadega: „Ma ei saa kunagi loobuda rõõmustamast, et Jumal on andnud mulle niisuguse ülesande. Inimesed räägivad ohwrist, mis ma olen toonud nii kaua Aafrikas elades. Kas see on ohwer, kui matkame tagasi wäitke osa sellest suurest wõlast mis meil on Jumalale ja mida me ei suuda kunagi tasuda? Kas see on ohwerdus, mis toob ise kõige parema tasu terwislike tegewuse läbi, hea südametunnistuse heategemise tagajärjel, rahu meeltele ja õndsate lootuse tulewale elule? See tõesti ei ole ohwerdus, waid palju ennemini eesõigus. Hirm, haigus, kannatus ja hädaohu, mis tuleb ikka ja jälle, wõrreldes endise ning üldise hea ja laheda eluga, sunnib meid peatama, sünnitab kahtlewat waimu ja paneb hinge wajuma; aga olgu see ainult filmapilguks. Kõik see ei ole midagi wõrreldes auga, mis pärast ilmutatakse meie sees ja meile. Ma ütlen ei ole toonud ohwrit.“

Misjonärid ei waata sellele tegewusele kui lihtsale ülesandele. Kui armastus on tegewuse mõjutis, siis muutub isegi lihtne ülesanne rõõmurikkaks. Ja kui see on tõsi harilikus töös, palju enam on see siis tõsi misjonitöös? Rõõmu on leida selle ala igas tegewuses, sest kõik puuded on juhitud siin sellele, et teha elu kasulikumaks oma kaasinimestele ja neid ette walmistada igawesele elule.

Kõige aegade suurim misjonär on Jeesus — Tema tuli, et surra sinu ja minu eest. Armastus saatis Teda siia maailma. Armastus Sunastajale, Tema teistele kuulutamise, on mõjutis, mis saadab tänapäew misjonäre wälja kõige maailma.

Misjonitunni kava

2. aprillil 1932.

1. Alguslaul ja palve.
2. Koorilaul või muusika.
3. Ette lugeda aruanne viimastest tunnist.
4. Aruanne liikmete misjonitööst möödunud kuul.
5. Piibliuurimine: „Jumala plaan — hingedewõitmise plaan.“
6. Salmid — deklamatsioon.
7. Lääbirääkimine: „Hingedewõitja ühing.“
8. Lääbirääkimine: „Hingede alalhoidem ühing“ — mõib juhutada teine isik.
9. 20 minutit — tunnistuste andmine ja läbielude rääkimine.
10. Liikmetele piiblikaarte wälja jagada.
11. Koorilaul.
12. Üldlaul ja palve.

Piibliuurimine: Jumala plaan — hingedewõitmise plaan.

1. Jeesuse eeskuju tagajärjerikkas hingedewõitmises. Joh. 3, 1—21; 4, 4—42.
2. Isfanda plaan peab olema ka meie plaan. Matt. 4, 18, 19.
3. Jüngrid hakkasid kohe töötama Tema plaani järele. Joh. 1, 35—42.
4. Isfanda käst hingedewõitmise tööks. Matt. 28, 18—20.
 - a. See nõuab:
 - (1) Süstemaatilist ja põhjalikku tööd. Mark. 16, 15. Apt. 1, 8.
 - (2) Ühist ettevalmistust. Apt. 1, 4. 8. 13. 14.
 - (3) Isiklikku südame ettevalmistust. Jes. 61, 1.
 - (4) Tegewusrikkast organisatsioon. Apt. 1, 21—26.
 - b. See ülesanne on antud meile. „Kristuse jüngritele antud käst on mõeldud kõigile usklikkudele. See sisaldab kõiki Kristusesse ustujad kuni maailma lõpuni.“

Mis ka kellegi elukutse siin elus mõiks olla, peaks tema esimene hui siiski alati olema hingede wõitmine Kristusele. „Desire of Ages.“ lk. 822.

5. Et olla tõelised hingedewõitjad, peame õppima mõistma hinge wäärtust. Euf. 15, 7.

Iga hinge wahetord on Jumalaga nii arusaadaw ja täielik, otse kui ei oleks enam ühtki teist inimest peale teda, . . . kelle eest Ta andis oma armastatud poja.“ „Steps to Christ,“ lk. 100.

6. Isfanda üleskutse kristlikkudele noortele: „Messages to Young People,“ lk. 208—207.

Lääbirääkimine: Hingedewõitja ühing.

Hingedewõitja ühing on organiseeritud ühing. Kõige tagajärjerikka tegewuse aluseks on organi-

satsoon. „Kord on taewa esimene seadus.“ — „Testimonies,“ VI a. lk. 201. Waata ka 1. Kor. 14, 33. 40. Jumal juhatabes wanast Israeli rahwast, tarwitas kindlat organisatsooni. Igal suguharul oli temale määratud kindel koht samuti laagris kui edasiliikumisel. Iga perekond ühines täpselt korrale ja selle süstemaatilise läbiwiimisele. Mooses organiseeris terve laagri ühiseks ühinguks. 2. Moos. 18, 21—27. Igal suguharul, perekonnal ja üksikul isikul oli määratud koht Teeriko ärawõitmisel. Josua 6, 1—27. See ka Isfanda plaanist jüngrite kohta. Euf. 10. 1—3.

S. P. A. Koguduste S. Siidu Hingamis-päewa-tooli neljanda weerandi aruanne 1931.

Hingamis-päewa-toolid	Liikmeid	Kelst. ojawõit-jaid	Kelstmiest ojar-mõitjate %	Lapsi	Klasse
***1. Türi	13	19	146%	—	1
**2. Walga	47	64	136%	—	3
*3. Kumu	10	13	130%	—	1
4. Määri	10	12	120%	—	2
5. Mueläla	5	6	120%	—	1
6. Käru	27	31	115%	—	4
7. Tarwastu	18	20	111%	—	1
8. Põllisamaa	41	47	110%	5	5
9. Abja	7	7	100%	—	1
10. Alawere	7	7	100%	—	1
11. Emmaste	6	6	100%	—	1
12. Paadremaa	11	11	100%	—	1
13. Tõrwa	21	21	100%	8	2
14. Jõhwi	17	16	94%	3	2
15. Paide	39	36	92%	9	4
16. Hallitu	11	10	91%	—	2
17. Kärda	11	10	91%	—	1
18. Tapa	22	20	91%	—	2
19. Sõrwe	10	9	90%	—	1
20. Rafwere	56	49	87%	—	6
21. Pärnu	89	75	84%	19	6
22. Kuresaare	41	34	83%	—	5
23. Karja	10	8	80%	—	3
24. Antsla	18	14	78%	—	1
25. Haapialu	22	17	77%	1	2
26. Narwa	130	100	77%	20	10
27. Tallinna II	208	150	74%	12	16
28. Otepää	28	20	71%	—	3
29. Wõru	20	14	70%	—	3
30. Wana-Kuuste	22	15	68%	1	2
31. Suure-Jaani	23	15	65%	—	2
32. Tallinna I	214	138	64%	23	14
33. Tartu	268	171	64%	19	24
34. Wiljandi	25	16	64%	7	3
35. Kullamaa	16	10	62%	—	2
36. Jõgema	35	21	60%	5	4
37. Nõmme	30	17	57%	10	2
38. Kawastu					
39. Pitawere					
Aruanne puudub					
	1575	1250	79%	142	135

